

Tale d. 1. Maj 2019

Bente Borreskov, medlem af byrådet i Lolland kommune.

Tak for invitationen. Præsentation. 1 maj siden 1890 arbejdernes internationale kampdag.

Tillykke med jeres 125 års Jubilæum, der startede med Arbejdsmændenes Fagforening i Maribo den 18 marts 1894. I jubilæumsskriftet: Fagforening i 125 år, forfattet af Søren Kolstrup, står der at man indledte den lange rejse fra en umælende og undertrykt almuestand til en selvbevidst og handlende arbejderklasse.

Fagforeningen påtog sig både kulturelle og sociale opgaver, ex. med uddeling af brød til særligt trængende, der var ramt af sygdom og elendighed.

Arbejder Avisen Lolland-Falster begyndte at udkomme. Medlemskab af arbejdernes sygeforsikring. Der blev taget initiativ til Maribo og omegns Brugsforening, hvor der blev solgt varer fra kooperative fabrikker.

Blev medlem af arbejdsmændenes arbejdsløshedskasse.

Solidaritetsprincippet viste sin styrke, da de stod sammen, da formanden for arbejdsmændene på Vulcan blev fyret.

Men også dengang var der problemer med social dumping. Gang på gang måtte man ophæve en iværksat strejke p. g. a. De uorganiserede. Arbejdsløsheden var stor og løsarbejderne på lander tørstede efter arbejde. Løsningen var agitationsarbejde i landdistrikterne. 12 år efter kunne bestyrelsen med slet skjult tilfredshed konstatere at det overenskomstdækkede arbejde var blevet det normale.

I 1906 vedtog den socialdemokratiske kongres, at partiet skulle arbejde for et importforbud af polsk arbejdskraft. I slutningen af 1800 tallet buldrede arbejder pressen mod den polske slavehandel, der indebar udbytning af polske arbejdere og som fremkaldte elendighed, arbejdsløshed og nød blandt de danske arbejdere.

4 år senere ændrede A kurs med TH. Stauning i spidsen. Resolutionen lød nu at arbejdere i alle lande havde ret til at drage hvorhen de ville, men de skulle lade sig organisere og arbejde ud fra parolen: Proletarer i alle lande forener Eder – gennem organisering.

21 år senere blev der imidlertid indført importforbud mod indvandring af fremmed arbejdskraft, under den socialdemokratisk- radikale regering.

I dag er det TH. Staunings model der arbejdes ud fra. Medlemskabet af EU indebærer, at man skal byde arbejdere fra andre EU lande velkomne, men det skal sandelig være på danske løn – og arbejdsvilkår.

Socialdemokratiet og fagbevægelsen stillede krav om 8 timers arbejdsdag hver eneste 1 maj i 19 år inden det blev godkendt. 8 timers arbejdsdag blev indført i 1920.

I 1922 satte fagbevægelsen sig til modværge mod et krav fra arbejdsgiverne og Venstre om lønreduktion og udvidet arbejdstid. Efter arbejdsgivernes lock-out måtte arbejderne kapitulere, men 8 timers arbejdsdag blev bevaret.

3 F blev ved fusionen mellem SID og KAD stiftet i 2005. Her forsvandt et særkende ved dansk fagbevægelse, nemlig kvinders organisering i et særligt kvindeforbund, som vakte opsigt overalt i Europa.

Jeg vil give Søren ret. Arbejdsmændenes fagforening har gjort sit til at, vi er blevet til en selvbevidst og handlende arbejderklasse. Der er kæmpet bravt for arbejderne. Kampen for den høje grad af organisering

og indførelsen af Den danske model har haft stor betydning for opbygningen af vores velfærdssamfund og har vist at fællesskab fungerer. Det har taget tid at opnå. Vi slås dog stadigvæk med mange af de samme problemer og nye angreb er kommet til.

Kampen mod social dumping fortsætter.

Arbejdstid og arbejdsmængde skal hænge sammen. Kræv tempoet nedsat.

Stop farligt arbejde.

Stop stigningerne i pensionsalderen.

Afskaf fattigdomsydelserne.

Sygdomsramte skal have tryghed.

Især på byggepladser, i landbruget og på det grønne område er Social dumping et omfattende problem. Selvom mange laver sociale klausuler med kædeansvar får østeuropæerne ofte anvist arbejde i uigennemskuelige selskabskonstruktioner – typisk hos underleverandører.

Derfor kræver Kampen mod **social dumping** et samarbejde mellem fagforeninger, politi, skat og AT.

Men især Skat og AT er blevet hårdt ramt af besparelser de senere år. Konsekvensen af nedskæringerne i AT har medført en markant stigning i arbejdsulykker.

Den nyligt indgåede arbejdsmiljøaftale kan afværge de fyresedler, der var på vej til 92 medarbejdere i Arbejdstilsynet. Men der skal mere til, der er sparet i årevis.

Skal vi bekæmpe social dumping skal der ske en oprustning på flere punkter, Samtidigt.

Flere muskler til Arbejdstilsynet

Flere muskler til skat og politi

Myndigheder skal kunne rykke ud med det samme

Fri adgang til alle arbejdspladser for fagforeninger og tillidsfolk for at kunne kontrollere lønsedler og arbejdsforhold

Styrk ARBEJDSMILJØREPRÆSENTANTEN.

På den enkelte arbejdsplads er arbejdsmiljørepræsentanterne (AMR) den vigtigste garant for et sundt og sikkert arbejdsliv.

Til trods for at en Ny Undersøgelse viser at der er Problemer med arbejdsmiljøet på hver anden 3F-arbejdsplads er der ikke er flyttet et komma i arbejdsmiljørepræsentanternes rettigheder, i det daglige arbejde på arbejdspladsen I den nye arbejdsmiljøaftale, som er indgået af alle partier undtagen Ø.

Det kan ellers godt betale sig. I Ifølge Beskæftigelsesministeriet koster dårligt arbejdsmiljø samfundet ca. 80 milliarder kroner til sygebehandling, produktionstab, sygedagpenge og pensioner.

I Ø mener vi at AMR skal have flere beføjelser: De skal kunne

Stoppe farligt arbejde straks.

Kræve tempoet nedsat

Nedlægge veto mod skadelige planer.

- Forudsætningerne for, at arbejdsmiljørepræsentanterne og deres kolleger kan tale frit, er under pres. Det er en af årsagerne til den eksplosion af stress og dårligt psykisk arbejdsmiljø, som har ramt arbejdsmarkedet.

- Man er nødt til at kunne tale frit, hvis man skal kunne løse problemer med arbejdsmiljøet.

- Kan man ikke det, er det ikke kun et arbejdsmiljøproblem. Så er det også et demokratisk problem.

På Bornholm er det politisk besluttet at offentlige ansatte ikke må udtale sig offentligt om kommunale forhold på øens offentlige arbejdspladser, tre måneder før et valg.

- Hvis man bliver fyret, fordi man har ytret sig kritisk til sin arbejdsgiver, bør den økonomiske kompensation være meget højere end i dag.

Arbejdstid og arbejdsmængde skal hænge sammen.

Der er stadig store faggrupper inden for 3 F, som fortsat har fysisk krævende arbejde og slitage- især indenfor bygge- og anlæg samt service. Hertil kommer kravet om et langt højere arbejdstempo i den offentlige sektor end tidligere set i historien. De ansatte skal rubbe neglene- under protest fra store dele af fagbevægelsen.

Siden kommunalreformen blev indført har der været et krav om 2 % effektiviseringer årligt, i lagt som en besparelse. Herudover skulle sygehusene lave 2 % flere behandlinger årligt, uden der blev tilført flere midler til det. Det har ramt personalet på vores sygehuse, i hjemmeplejen, på skoler og i daginstitutioner urimeligt hårdt.

Kræv tempoet nedsat. Mere TID til at udføre arbejdsopgaverne.

Stop stigningerne i pensionsalderen

Et flertal i FT har aftalt at de i 2020 vil stemme for at hæve pensionsalderen og at den skal stige i takt med den gennemsnitlige levealder. Det vil betyde, at en kvinde på 18 år først kan gå på pension, når hun er 75 år gammel.

Vi skal have stoppet stigningerne i pensionsalderen og vi skal have ret til tidligere tilbagetrækning. Det handler ikke kun om de nedslidte, men om rettigheder til alle lønarbejdere. Livet slutter ikke med arbejdslivet. Derfor skal man kunne trække sig tilbage fra arbejdsmarkedet, mens helbredet stadig er i orden og med nogle gode år forude sammen med familie og venner.

Afskaf fattigdomsydelserne.

Der er råd.

Danmark er et rigt land.

1 % af samfundets absolut økonomiske top har siden krisen samlet sig 44,7 mia. i indkomstfremgang.

Regeringen har givet skattelettelser for 27 milliarder kroner siden 2015.

Selskabsskatten er sænket fra 50% til 22%. Hvis den hæves til 25 % giver det 4,4 mia.

Kontanthjælpsloftet og Fattigdomsydelserne holder over 64.000 børn i fattigdom.

Borgere der ikke har råd til huslejen i de rige kommuner eksporteres til fattige kommuner.

Antallet af hjemløse stiger.

Hele vores rådne finanssektor skal demokratiseret. Umiddelbar indsættelse af samfundsrepræsentanter i alle banker som ikke kan fyres af storaktionærer. Offentlig bank NU.

Skrot Budgetloven

Når der ikke er råd til pædagoger, hjemmehjælp, sygeplejersker, gymnasielærere og til administrativ service og vedligeholdelse inden for det offentlige, tror vi borgere, at det er vores kommunale og regionale politikere, der træffer dårlige beslutninger.

Men ansvaret ligger hos Folketinget, som har vedtaget budgetloven, der styrer hvor mange penge, der må bruges på velfærd.

Loven er regeringens redskab til at sætte det kommunale selvstyre ud af kraft og til centralt at kunne lave konstante nedskæringer på velfærden.

Loven betyder, at en kommune ikke må bruge flere penge på eksempelvis løn, selv om der fødes mange flere børn, eller der kommer mange flere svage ældre. Heller ikke selv om kommunen eller Regionen rent faktisk har pengene.

Budgetloven udsteder også dummebøder. Alle sparer op af skræk for at bruge blot en smule for meget. Det betyder, at der bruges endnu mindre, end der er budgetteret.

De sidste 6 år har kommunerne af skræk for sanktioner, brugt færre penge, for hvad der svarer til godt og vel 9.000 offentligt ansatte om året.

Drop dummebøderne og Lad de kommuner og Regioner der har penge på kistebunden bruge dem.

Styrk det kommunale selvstyre.

I marts besluttede kommunerne at kræve budgetlovens bånd løsnet, når den skal revideres til efteråret.

Støt op om de Landsdækkende Demonstrationer den 14 maj, skrot budgetloven.